

■ Болить!

Фото Олександра ФІЛЮКА.

Фото з домашнього архіву родини ЯЦЮКІВ.

Вони служили слову, спорту й волинянам...

Обірвалася земна дорога Романа Флішаровського і Юрія Яцюка (обоє на фото) — двох прекрасних журналістів, знаних і шанованих не тільки у професійному середовищі, спортивних колах. Їхні імена відомі всім країнам, усій Україні

7 березня на 72-му році життя після тривалої хвороби помер наш колега Роман Олександрович Флішаровський, який віддав рідній газеті майже півстоліття. Читачі чекали його репортажів із футбольних матчів, розповідей про важливі змагання, спортсменам його добре й шире слово додавало наснаги й сил. А для редакційних працівників він був вірним другом, готовим допомогти у важку годину, порадити успіхам, виручити у газетних клопотах...

З любов'ю завжди згадував Роман Олександрович свою малу батьківщину — село Маньків Локачинського району, де 24 січня 1948 року з'явився на світ. Потім батьки переїхали до Луцька. Після закінчення середньої школи № 1 Роман Флішаровський служив у збройних силах колишнього СРСР. У 1969-му прийшов на роботу в газету «Радянська Волинь». Із напруженого журналістського марафону два з половиною роки тому Романа Олександровича вибила важка недуга.

Переїмалися станом здо-

ров'я колеги «по цеху», всі, хто його знав. Широ вболівав за наставника і молодший побратим Романа Флішаровського у спортивній журналістиці Юрій Яцюк. Багато років він працював у Волинській держав-

« У день похорону Романа Флішаровського, 8 березня, Юрій Яцюк підходив до кожного з нас, зі сльозами на очах обіймав, висловлюючи співчуття. Неначе його серце щось передчувало і він прощався з усіма... »

ній телерадіокомпанії, останнім часом висвітлював спортивні події, був телеведучим на ТРК «Аверс». Їх поріднила не тільки самовіддана любов до професії, а й спільні життєві цінності. Обидва однаково вірно служили Слову, спорту й волинянам, мали добру людяну вдачу, працювали пліч-о-пліч і з життя

пішли так само — слід у слід... У день похорону Романа Флішаровського, 8 березня, Юрій Яцюк підходив до кожного з нас, зі сльозами на очах обіймав, висловлюючи співчуття. Неначе його серце щось передчувало і він прощався з усіма...

Провели в останню дорогу незабутнього Романа Олександровича, поклали квіти на свіжу могилу в Гаразджі, після жалобного обіду розійшлися по домівках. А ввечері — страшна звістка. Під колесами автомобіля загинув заслужений журналіст України Юрій Яцюк. Смертельна ДТП сталася у селі Струмівка Луцького району поблизу ресторанно-готельного комплексу «Альтаміра». У неділю 57-річного тележурналіста поховали.

Боляче, що наші ряди поріділи. Дві яскраві зірки засвітилися на небі. Можливо, і в Бога для талановитих спортивних журналістів є робота... Колектив редакції «Газети Волинь» висловлює щирі співчуття рідним та близьким журналістів Романа Флішаровського та Юрія Яцюка. ■

■ Із перших уст

Фото прес-служби ВОУЛМГ.

Олександр КВАТИРКО: «У 2019 РОЦІ ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ — ВИСТОЯТИ»

Незабаром українців очікує відразу дві кампанії — вибори Президента та парламенту. А політики часто спекулюють на темі лісового господарства, аби отримати дивіденди в очах потенційних виборців. Очевидно, цьогоріч подібних «експертів» галузі буде ще більше

Оксана ЧУРИЛО

У таких умовах працювати дуже непросто. Лісівники, які звикли доводити свою «профпридатність» копійкою роботою, мусять уміти давати відсіч словом, адже стають заручниками політики, популістських законопроектів та передвиборчих обіцянок.

Ще одна проблема — бажання зацікавлених людей видати за головних ворогів лісу... самих лісівників! Відповідь на запитання, хто більше шкодить лісам — ко-

роїди чи популісти, дасть лише час, якого, на жаль, нема, адже під загрозою може опинитися одна з небагатьох «живих» галузей економіки. Зважаючи на такі реалії, лісам та трудовим колективам, які їх оберігають, потрібно вижити.

Про те, як живе, чи все ж виживає у досить складний час лісова галузь, розмовляємо з Олександром Кватирком (на фото) — очільником Волинського обласного управління лісового та мисливського господарства.

Закінчення на с. 6–7 »

ЯК Я ВРЯТУВАЛА СВОЇХ БЛИЗЬКИХ. СЕКРЕТ ЗДОРОВ'Я МОЄЇ РОДИНИ!

Мене звать Валентина, мені 73 роки. Нещодавно мій молодший онук Сергієк запитав мене: «Чому ви з дідусем так молодо виглядаєте? У моїх друзів дідусі з бабусями так не виглядають. Чому ви не купуєте пігулок, не ходите до лікарів?» Я посміхнулася та почала згадувати.

Ще у 2000 році, вислухавши мої чергові розповіді про хвороби, подруга подарувала мені книжку академіка Болотова. А на той час у мене скакав тиск, ріс рівень цукру, боліли суглоби, у свої 54 роки я виглядала на всі 80. У книжці було написано про «Бальзам Болотова», який допомагає від багатьох проблем зі здоров'ям. Тоді я дуже багато грошей витратила на ліки, тому вирішила, що гірше не буде. Знайшла, як придбати цей бальзам, адже на той час він не продавався в аптеках, його не можна було замовити поштою, тому купити його було складно. А зараз уже, слава Богу, його може придбати кожен.

За три дні після прийому бальзаму я відчула легкість у шлунку й загалом у тілі. Піла його далі, і мені ставало дедалі краще. Людина я скептична, і не дуже вірила, що то бальзам так діє, проте результати були вже беззаперечні: пройшов біль у суглобах, про тонометр забула, де й лежить. І коли вже сусіди почали мене запитувати, у чому секрет того, що я так добре виглядаю, від моїх сумнівів нічого не залишилося. Я почала радити «Бальзам Болотова» всім. Чоловік навіть на роботу влаштувався, так йому стало добре зі здоров'ям, сусіди й досі дякують. Тож ось наш секрет. **Моя родина, рідни сусіди і знайомих відчували на собі дивовижну дію «Бальзаму Болотова». Борисе Васильовичу, дякуємо Вам за порятунок від хвороб та за щасливе життя!**

УВАГА!
Кожному замовнику — брошура Б. Болотова у ПОДАРУНОК.
ВАРТІСТЬ: 500 мл — 490 грн;
250 мл — 360 грн
(поштові витрати сплачує отримувач)

ТУ (ПУ) 10.8.331.831.38.001.2012)

ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ СВОГО МІСТА.

Замовляйте телефонами: (050) 271-28-88; (067) 794-25-27

Політика**Легендарний Юлій МАМЧУР:****«Росії потрібен не тільки Крим, а ціла країна, бо без України немає російської імперії»**

Разом із командиром 204-ї бригади тактичної авіації, народним депутатом України лучани згадали про перші дні російської агресії та обговорили насущні питання сьогодення

Фото pravda.com.ua.

Андрій БОРКОВСЬКИЙ

Похід беззбройної колони на російський спецназ у 2014 році льотчик досі пам'ятає в деталях.

«ПРО ПРОБЛЕМИ ЛЮДЕЙ ЗВИК ЧУТИ З ПЕРШИХ УСТ – Я НЕ БОЮСЯ ДИВИТИСЯ В ОЧІ ВИБОРЦЯМ»

Зустріч, без перебільшення, уже легендарний військовий льотчик Юлій Мамчур розпочав із привітань жінкам, бо зібралися напередодні свята весни.

Затим народний обранець коротко розповів свою біографію. Як вчився у Чернігівському вищому авіаційному училищі, як направили на службу в рідну Умань Черкаської області, де десять років був льотчиком-інструктором. Як у 2002 році частину Мамчура розформували.

— І потрапив у незрозуміле становище, коли мене вивели зі штату і сказали: «Хлопче, шукай собі роботу», — пригадував Юлій Валерійович. — Я, військовий льотчик 2 класу, майор, став непотрібний державі. Через декілька місяців звільнилося місце і мене перевели на Житомирщину. За час служби освоїв три типи літальних апаратів: Л-39, МіГ-29 і Су-27. Ці бойові одиниці — винищувачі. Із 2018 року моя бригада, яка вивела з Криму 50 літаків, базується в Луцьку. Тепер працюю у Верховній Раді і є заступником голови Комітету з національної безпеки та оборони. Я не звільнявся зі збройних сил, полковник, нині у відрадженому. Зайшов у парламент за списком Блоку Петра Порошенка. Як військовий я безпартійний і входжу у фракцію БПП. Повинен сказати, що мало хто з нинішніх політиків, які претендують на президентське крісло, дозволяють собі таку розкіш — поспілкуватися з людьми. Таке враження, ніби вони бояться відповідати на запитання виборців. Я таким себе не вважаю, тому приїхав до вас почути ваші думки і відповісти на запитання.

«ЗЕЛЕНІ ЧОЛОВІЧКИ» НЕ ВИТРИМАЛИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ АТАКИ НАШИХ АВІАТОРІВ

Перше запитання стосувалося вже далеких безневних подій у Криму. Юлій Мамчур зізнався, що хоча відтоді вже пройшло п'ять років, але ті години навечно залишаться у пам'яті. То був етап, коли треба було приймати рішення на межі життя і смерті. Коли Росія почала агресію, у Криму панувало беззладдя. Ніхто з керівників не хотів вірити, що наші частини оточені російськими солдатами. Росія воювала за нібито волевиявлення кримчан. Але наші військові, зокрема й льотчики 204-ї бригади тактичної авіації, першими показали, що насправді це агресія щодо України.

Ті кадри бачив увесь світ. Колонна українських авіаторів, озброєна лише прапорами, йде до свого аеродрому, вже захопленого російським спецназом. Загарбники не витримують психологічної атаки, стріляють поперх голів та під ноги. Врешті українським військовим таки вдається потрапити в частину.

— Росіяни прагнули довести, що коли вони прийшли, то всі підніматимуть їхні прапори. Ми ж хотіли показати, що проти цього. Йшли як на смерть, бо знали, що противник має більше зброї і краще під-

«Стратегічний напрям руху нашої країни — у Європу. Це була вимога Майдану. Тож військовий льотчик, який багато пережив, закликав чути один одного і об'єднуватися навколо політики діючого Президента Петра Порошенка.»

готовлений. У нас цього всього не було, — пригадав Юлій Мамчур. — Не сподівалися, що наші дії матимуть такий резонанс, що опісля протягом доби нам телефонували з усієї планети: з Австралії, з Бразилії, зі США та Європи. Підтримували і дякували. Можливо, для когось з військових це стало поштовхом зібрати валізу і піти добровольцем. Тоді багато хто зрозумів, хто наш справжній ворог. Мене часто запитують, чому ми тоді не стріляли? Так от: по-перше, стріляли. По-друге, у деяких моментах не афішували цього. Бо проти нас застосовували хитру тактику: перед тим, як оточити військовий об'єкт, вони збирали

цивільне населення і виставляли щитом. Ми не могли стріляти, бо постраждали б цивільні. Проте вважаю, що ми дали Україні цілий місяць, щоб почалася мобілізація.

Юлій Мамчур розповів, що не всі повністю кримчани підтримували Росію. Багато вагалось. І щоб підсилити пропагандистський ефект, росіяни завозили автобусами людей із Ростова. Ті працювали на камеру, тож інформаційно Україна дуже програвала. Телебачення показувало, як псевдокримчани радісно зустрічають російських зелених чоловічків. У той період загинуло три військовослужбовці та один кримсько-татарський активіст. І це були перші бойові втрати. Нині завдяки злагодженій роботі Президента України Петра Порошенка, уряду та парламенту наша країна має перевагу перед Росією в інформаційній та дипломатичній сферах. Як наслідок — нам більше довіряють закордонні партнери.

РОСІЯ ПОРУШИЛА УСЮ СИСТЕМУ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ БЕЗПЕКИ

— Ми мусили відступити, бо програвали і чисельно, і фахово. Та Україна у жодному документі не відмовилася від Криму. Цю територію ми повернемо, — переконаний льотчик. — Пам'ятаймо, що Росії потрібен не тільки Крим, а ціла Україна. Бо без України немає російської імперії. Нині ми вибрали свій шлях — в євроспільноту. До реалізації цієї мрії українців найбільше зусиль доклав Президент України Петро Порошенко. Єдиний військово-політичний блок, який дасть нам як державі втриматися, — це НАТО. Бо нині ведемо війну з країною, яка має другу військову потужність у світі. Збройні сили РФ налічують 2 мільйони осіб, ще 2,5 мільйона — це ФСБ.

Уявіть, яка у них армія силовиків. А наші Збройні сили — 250 тисяч. Але ми стриємо цей натиск. Хоча наші хлопці щодня втрачають побратимів.

Затим присутні обговорили питання без'ядерного статусу нашої держави. Полковник Мамчур фахово розтлумачив, що якусь частину тактичної ядерної зброї Україна могла б утримувати. Та ту зброю комуністичне керівництво передбачливо вивезло з нашої території ще за часів СРСР. Залишилися 176 стратегічних ракет, які базувалися на Хмельниччині та Миколаївщині. Кожна з них потребувала багато ресурсів (не лише електроенергії) для обслуговування. Була можливість її обслуговувати, адже виробляли їх у Дніпрі на «Південмаші». Але самі заряди були розроблені в Росії, яка категорично відмовилася їх міняти.

Тим часом термін служби зарядів — три роки — спливав. Це могло призвести до катастрофи на кшталт Чорнобиля.

— А для чого утримувати ракетні шахти, якщо вони не несуть ніякої бойової спроможності? — риторично запитав Юлій Валерійович. — Тому й був підписаний Будапештський меморандум. Сам факт його підписання — це гарантія з боку США та Великобританії. Вони цінують свої підписи, навіть якщо це меморандум, а не договір. А от Росія у 2014 році його порушила і цим фактично знівельвала тему безпеки для всієї Європи.

Під час зустрічі йшлося і про економічні санкції США та ЄС проти найближчого оточення Путіна. Адже не секрет, що гроші російських олігархів зберігаються у Заході. Та й їхні нащадки чомусь вчаться у «гнилій» Європі.

МАЄМО БУТИ РАЗОМ І НЕ ЗВЕРНУТИ З КУРСУ МАЙДАНУ

Стратегічний напрям руху нашої країни — у Європу. Це була вимога Майдану. Тож військовий льотчик, який багато пережив, закликав чути один одного і об'єднуватися навколо політики діючого Президента Петра Порошенка. Мовляв, щойно Україну почне трусити, як одразу з'явиться російський чобіт, а їхні танки поїдуть не тільки по Луганщині та Донеччині. А те, що РФ може схилитися до такого сценарію, доносить наша розвідка: 100-тисячна армія стоїть на кордоні. Сформовано три потужні ударні армії, кожна складається з двох танкових дивізій та двох механізованих. Це свідчить, що росіяни готуються не до оборони, а до наступу.

— Коли він станеться, залежить від нас. Щойно дамо слабину, щойно почнеться розбрат, щойно ми оберемо кандидата, вигідного Кремлю, як поїдуть російські танки, — каже Юлій Мамчур. — Нині маємо свою державу і можемо сперечатися про що завгодно: погані дороги, реформи тощо. Але можемо все втратити. Збережемо країну — почнемо розвиватися. Ми європейці за відчуттями.

...Навіть після офіційного закінчення зустрічі присутні обступили Юлія Мамчура та засипали питаннями. Йшлося не тільки про геополітику, а й про вибори, підкуп виборців та економічний розвиток країни. А деякі жінки, то мали Юлія Валерійовича геть за свого і питали поради навіть щодо життєвих ситуацій. ■

РЕКЛАМА

Продаємо СМАЧНІ ЯБЛУКА за низькими цінами
(1 сорт — 6 грн/кг, 2 сорт — 4 грн/кг) зі сховища, с. Грибовиця, Іваницький р-н.
Тел.: 0938420537, 0963842219 (Марина).

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ЗГУБУ
Втрачені реєстраційний номер 0441 ВИ та свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу МТЗ-80, серія та номер АБ081365, видане 19 травня 2005 року, що є власністю сільськогосподарського приватного підприємства «Дружба», вважати недійсними.

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В ПОЛЬЩІ НА М'ЯСОКОМБІНАТІ
ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ, ДВОРАЗОВЕ ХАРЧУВАННЯ, ПРОЖИВАННЯ — ЗА РАХУНОК РОБОТОДАВЦЯ.
ЗАРОБІТНА ПЛАТА — 80–100 грн/год.
Тел.: (066) 67 92 077, (097) 19 01 915.

Доброго дня вам, люди!

фото img1.goodfon.ru

Інколи дорослим треба повчитися у дітей

Йду обідньої пори центральною вулицею шахтарського міста. Багатолюдно, всі кудись поспішають. На тротуарі, застеленому якоюсь ганчіркою, сидить інвалід першої групи без ноги

Алла ЛІСОВА

Його хворобливий, жалюгідний вигляд і вкрай зношений одяг не дають можливості визначити, якого він віку. Та я його знаю. Колись був поважним працівником, мав вищу освіту і пристойну роботу. Та у сім'ї зловживали горілкою. І як результат — уже нема ні сім'ї, ні житла, ні друзів... Цілорічно жебракує і за ті кошти живе. Ні дощі, ні сніги й вітри його не лякають. Люди переважно байдуже проходять повз нещасного. Дехто зупиняється і шукає дрібні купюри, за що він ледь чутним голосом дякує. Раптом із натовпу вибігає дівча, витягує гарнесенький гаманець і кладе з нього в целофановий пакет згорнуті гривні. Зупиняю дитину, знайомимось і запитую, навіщо вона повернулася і віддала гроші,

Картина художника Жак-Луї Давіда «Велізарій просить милостиню» (1781).

очевидно ті, що батьки виділили на обід. «Мені стало шкода цього дядю, і я подумала, що він не має за що купити їсти. От і поклатла 19 гривень, які залишилися», — зі-

зналася четвертокласниця Катя з Нововолинської школи № 2. Я подякувала їй за милосердя і щирість, а подумки гарним словом задала і батьків, і вчителів дівчинки.

Слюсаря в домашніх капцях замовляли?

Жодна сім'я міста не обходиться без майстрів сервісу. Для ремонту деякої побутової техніки їх викликають додому. Скористався вже тричі і я послугами «Домової служби» (є така в Луцьку). Треба було налагодити електрозапалювання газової плити. І от поріг переступив молодий чоловік

Андрій БОНДАРЧУК

— Юрій, — відрекомендувався він. — Слюсаря замовляли?

Скинув теплу куртку, роззувся біля порога. Пропоную домашні капці,

бо ж не раз ремонтники до об'єкта йдуть в тому, у чому прийшли з вулиці. Юра дістає з саквояжу свої, взуває і йде на кухню. Встановив причину несправності, підрахував, скільки буде коштувати,

запитав, чи погоджуюся почекати два дні, доки знайде потрібні запчастини. Усе полагодив, електрозапальнички запрацювали. Я одержав квитанцію про виконану роботу з гарантією. А наступного дня дзвінок диспетчера з «Домової служби»:

— Учора у вас був майстер. Ви задоволені його роботою чи є якісь претензії?

Їх у мене не було. І здивували навіть не стільки

капці майстра, як живий голос представника служби, який дбає про її престиж. Це і є культура обслуговування клієнтів, якої бракує багатьом сервісним службам. Адже комп'ютеризація, по суті, зруйнувала живі стосунки клієнта і виконавця: у слухавці майже завжди чуємо специфічне знущання — «з метою поліпшення якості обслуговування» холодний голос автомата керує: «Натисніть кнопку 2 чи 3, 4, 8...»

13 БЕРЕЗНЯ	
Сонце (схід — 6.33, захід — 18.23, тривалість дня — 11.50).	
Місяць у Близнятах. 7–8 дні Місяця.	
Іменинники: Нестор, Марина, Василь, Микола, Кіра, Арсен, Нифонт.	
14 БЕРЕЗНЯ	
Сонце (схід — 6.31, захід — 18.25, тривалість дня — 11.54).	
Місяць у Водолії. 26–27 дні Місяця.	
Іменинники: Антоніна, Євдокія, Докія, Антон, Нестор, Домна.	

Луцькі кошенята потребують добрих рук

Два пухнасті клубочки, грайливі та веселі, дуже чекають на господаря

Людмила ВЛАСЮК

Чимало тваринок віддають хорошим людям безкоштовно. З подібним проханням до редакції звернулася і жителька нашого міста, яка прихистила вдома двох кошеняток.

— Я б їх залишила, але у мене самої на господарстві живе двоє дорослих котів, тож четверо доглядати якось складно, — усміхаючись, говорить Ольга Іванівна. — Кицька — триколірна, на вигляд близько дев'яти місяців, котикові — два. Його хтось підкинув до мого будинку. Може, відгукнеться небадуже серце і в пухнастих буде власний дім.

Кошенята стануть справжніми друзями родині. Тож якщо у вас з'явиться бажання взяти маленьких четверолапих, звертайтеся до Ольги Іванівни за телефоном: 068 27 15 424.

■ Золоті слова

Той, хто дає,
отримує божественну радість

«Дві радості є в людині: одна — коли вона приймає, інша — коли дає. Радість, яку відчувають, віддаючи, незрівнянна з тією, котру відчувають, щось приймаючи».

Святий Паїсій Святогорець.

■ Погода

На рубежі зими і літа

Цього тижня у православних християн розпочався Великий піст, що передуватиме до Воскресіння Христовому і триватиме до 28 квітня. Його метою є очищення душі від гріхів

А 13 березня вшановують пам'ять преподобного Василя Сповідника. За народними спостереженнями, цей день завжди буває теплим, щоправда, і дощ може бути, але це хороша прикмета: на багатий врожай і тепле літо. Це число вважається астрономічним рубежем між зимою і літом.

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Лесі Пасічник, **13 березня — мінлива хмарність, вночі без істотних опадів, у другій половині дня місцями невеликий дощ.** Вітер південно-західний, 7—12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 0—5 градусів морозу, вдень — 3—8 градусів тепла. **14-го — хмарно з проясненням, невеликий дощ з мокрим снігом.** Вітер південно-західний, 7—12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — мінус 2 — плюс 2, вдень — 5—10 градусів із позначкою «плюс».

У Рівному 13-14 березня хмарно, без опадів. Температура повітря **13 березня** — від нуля до 6 градусів тепла. **14** — 1–6 градусів з позначкою «плюс».

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 13 березня було 2001 року — «плюс» 17, найхолодніше — 1985-го — «мінус» 11 градусів.

Ведуча рубрики
Лариса ЗАНЮК.

Тел. 72-06-66.

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ» за 7 березня:

Першою в космос
у незалежній Україні
могла полетіти жінка –
Надія Адамчук-Чала

У нас не просто Верховна
Зрада, а чаклунська секта
під куполом

Марина Порошенко:
ну хто їй дасть 57 років?

Цікава
ГАЗЕТА на вихідні

«Любов — то унікальний історичний термінологічний феномен. І ще не з'явився на Майдані...»

Надія Адамчук-Чала мала шанс першою у незалежній Україні підкорити космос

Важко пережити і вибори тільки до віри. Людина Радою, але чимало зробила роботи в нашій державі

«ЦІКАВА»
ЗА 7 БЕРЕЗНЯ
ЩЕ У ПРОДАЖІ!

А на сайті volyn.com.ua — ще більше неймовірних історій!

Погляд

Сергій ХОМІНСЬКИЙ,
доцент кафедри соціальних комунікацій
Східноєвропейського національного
університету імені Лесі Українки

Шевченко і нафталін

За часів президентства Януковича мені довелося робити сюжет на радіо про концерт у столичному Українському домі з нагоди чергової річниці від дня народження Тараса Григоровича

Чи то редактори щось наплутали, чи то я сам гаву зловив, але приперся на «місце події» за дві години до її початку. Проте крісла там зручні, до того ж саме починалася генеральна репетиція — тож вирішив нікуди вже не йти, а сидіти і чекати.

І ось на сцену виходять і вмоцнюються на стільцях хлопці-кобзарі — у рваних джинсах, молодіжних светриках та взутті. За ними стають так само «неофіційно» вбрані дівчата.

На календарі та в душах молодих людей уже весна — тож у перервах між «прогонкою» номерів вони активно жартують і заграють одне з одним. Весела й невимушена атмосфера.

За якихось півгодини та сама молодь з'явиться на сцені знову — вже під час концерту. Хлопці будуть у червоних шароварах і з наспленими бровами. Дівчата — у червоних пластмасових віночках і невимовно скорботою в очах. Звісно, усі вони, як і більшість глядачів у залі, вбрані у вишиванки.

Лунатиме багато правильних слів про роль і місце Великого Кобзаря, які можна узагальнити коротким «Т. Г. Шевченко — наше все!». Здається, навіть від Януковича/Азарова зачитали якусь «телеграму».

Як тільки стихли бурхливі оплески, беруся вилловлювати серед глядачів людей, які б сказали кілька слів про свої враження від концерту — мені ж треба синхроні для сюжету!

Стараюся записувати звичайних людей, але ж треба й трохи того «офіційно». Тож підходжу до знаного академіка-літературознавця Миколи Жулинського, який теж був серед глядачів. Щось запитую — він щось відповідає. Аж раптом з мого язика таки злітає те, що поступово накопало впродовж кількох годин:

— Миколо Григоровичу, а чи немає у вас враження, що від цього дійства тхне нафталіном? І чи не здається вам, що Шевченко на такому заході на свою честь не витримав би й чверть

години — плюнув би й пішов геть?

З усього видно, що авторитетний науковець заскочений таким поворотом. Але поглядом просить вимкнути диктофон і каже щось на кшталт:

— От якраз таке враження на мене подібні заходи і справляють! Інакше треба Тараса вшановувати, інакше... Та чи навчимося?

На щастя, навчилися. За рік чи за два після того Україна грандіозно відзначила 200-ліття Кобзаря Революцією гідності!

Вікопомної зими 2013—2014 років учасники тих подій будували барикади, палили багаття, виколупували бруківку й розливали у пляшки «коктейлі Молотова». На Майдані стояв запах гару, до якого пізніше дедалі частіше домішувався запах крові.

Проте у повітрі не було жодної молекули пластмасово-шароварного нафталіну. Натомість там дуже явно відчувалася присутність Його — Великого Тараса. Починаючи з рядочків поеми «Кавказ», які читав Сергій Нігоян. Продовжуючи численними інтерпретаціями Шевченкових слів на саморобних плакатах революціонерів. І закінчуючи викуваним погруддям поета, встановленим на постаменті у вигляді протитанкового «іжака».

Хоча — яке там «закінчуючи»... Шевченко — безмежний! Як і безкінечна наша боротьба. 205-ту річницю від дня народження Кобзаря ми так само зустрічаємо у далекій від поетового ідеалу Україні. Скотського і несправедливого навколо — хоч греблю гати.

І це на тлі крові, яка вже шостий рік ллється за Україну! Та попри увесь драматизм, то незрівнянно краще від того болота, в якому ми жили раніше.

Бо це таки наш шанс. На те, аби побудувати таку Україну, поглянувши на яку, Тарас Григорович підкрутив би вуса, причмокнув язиком і хильнув там, на небесах, за усіх нас грамів 150 міцнущої горілки.

Борімося — поборемо! ■

Зверніть увагу!**«Справу можна заладнати — для цього потрібно... 3000 гривень»**

Попри застереження правоохоронців, волинці все ж часто стають жертвами шахраїв. Торік в області вчинено майже 700 таких злочинів

Наталія МУРАХЕВИЧ,
прес-секретар
прокурора
Волинської області

Ось одна з класичних схем, за якою зловмисники обкрадають довірливих громадян. Нічний телефонний дзвінок. Узавши слухавку, лучанка Ольга Петрівна почула схвильоване: — Мамо, я в поліції зараз... Тут тобі хочуть щось сказати...

Говорить нібито син. Не встигнувши видихнути, жінка почує у слухавці вже зовсім інший голос: «Доброї ночі. Ваш син перебуває у відділенні поліції, його затримано за те, що він завдав тілесних ушкоджень іншому громадянину. Однак є можливість владнати цю ситуацію без порушення провадження. Батьки потерпілого хочуть за це 3 тисячі гривень».

Звісно, голос у слухавці не належав синові Ольги Петрівни, як і інший — правоохоронцю. Проте під впливом емоцій, почувши кілька юридичних термінів, сказаних суворим голосом, жінка віддала зловмисникам усі відкладені на «чорний день» гроші. І тільки після цього зателефонувала до сина і дізналася, що він спокійно спить, заночувавши у друзів, а її — ошукали...

Не стати жертвами таких шахраїв — просто. Достатньо лише, зберігаючи спокій, подзвонити рідним та в поліцію, щоб перевірити цю інформацію. І ще варто пам'ятати, що, погодившись у такий спосіб «вирішувати проблему», ви стаєте учасником злочину. Адже за надання неправомірної вигоди передбачено кримінальну відповідальність.

Ще одним розповсюдженим способом виманювання грошей у довірливих громадян є шахрайства, здійснювані зловмисниками у мережі інтернет. **Схема перша:** ви обрали бажану річ на сайті ого-

«Якщо про проблеми з рахунком повідомляє телефоном начебто банківський працівник — дзвоніть у банк та з'ясуйте ситуацію.»

лошень, написали продавцю та на його прохання оплатили наперед покупку або частину її вартості. Тепер сподіваєтесь отримати товар? Забудьте! Вас ошукали. А щоб уникнути неприємностей, в жодному разі не оплачуйте товар, перераховуючи безготівкові кошти, а замовляйте його з доставкою у відділення кур'єрських служб і тільки після огляду оплачуйте.

Є й інша схема: тепер уже ви продаєте товар через «всесвітню павутину». До вас телефонує потенційний покупець і просить номер кредитної картки, аби перерахувати кошти. Однак через кілька хвилин він повідомляє, що для того, щоб вам надійшли гроші на рахунок, ви мусите підійти до банкомата та ввести певну комбінацію цифр. У такий спосіб шахраї знімають кошти з вашого рахунку.

У цьому випадку потрібно пам'ятати: аби хтось перерахував гроші вам на картку, жодної вашої участі не потрібно!

Даючи оголошення про продаж товару, не повідомляйте зайвої особистої інформації, лише номер картки, на рахунок

якої не повинно бути коштів. А краще просіть надіслати гроші готівкою на поштове відділення чи розрахуватися у відділенні поштового оператора під час одержання товару.

Ще один поширений метод шахрайства — заволодіння коштами громадян особами, які телефонують та представляються працівниками банку. Ці аферисти повідомляють про необхідність зміни пін-коду чи блокування банківської картки, оскільки з вашого рахунку нібито намагаються несанкціоновано зняти гроші. При цьому зловмисники випитуються у жертв усю необхідну їм інформацію, зокрема номер банківської картки, код верифікації, термін дії картки, пін-код, особисті анкетні дані власника картки чи ключове слово тощо. Ці відомості дають можливість шахраям зняти кошти з рахунку без наявності банківської картки.

Аби не стати жертвою аферистів, у жодному разі не повідомляйте нікому свої персональні дані та реквізити своїх банківських рахунків, адже **працівники банківських установ ніколи не проводять жодних операцій у телефонному режимі.** Якщо про проблеми з рахунком повідомляє телефоном начебто банківський працівник — дзвоніть у банк та з'ясуйте ситуацію.

Лише ваша пильність та здоровий глузд убезпечать вас від шахрайських дій зловмисників. ■

Блоки від виробника
СТІНОВИЙ БЛОК
з дном — 20x20x40 без дна — 20x20x40
ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40
ОПАЛУВНИЙ БЛОК 20x30x40
066 897-96-96
067 116-11-44

ФРАНЦУЗЬКІ НАТЯЖНІ СТЕЛІ **Стеля**
якісно **швидко** **надійно**
(097) 473-10-69
(095) 479-05-96
stelia.in.ua
info@stelia.in.ua

Політика

«Не поспішайте купувати квитки на Захід. Ми ще в Україні заживемо з новим Президентом — Юлією Тимошенко!»

Такими словами учасники Молодіжного туру на підтримку кандидата в Президенти підбадьорювали лучан, які холодного березневого вечора прийшли на Театральний майдан обласного центру, щоб зустрітися з головою «Батьківщини Молодої» Сергієм Митрофанським та народним депутатом України, заступником голови партії Іваном Крулькою

Леонід ОЛІЙНИК

Ще до початку зустрічі, незважаючи на сиру погоду, у центрі Луцька зібралося чимало прихильників Юлії Тимошенко різних вікових категорій. Упізнавши в мені журналіста, група волинянок взялась агітувати:

«Найбільше Юлія Володимирівна зробила, коли була прем'єром, мусить стати і президентом, бо як добра жінка — господиня в хаті, так має бути і в державі», — зазначила жителька обласного центру Галина Морквяна. Вона вірить, що на посту Президента Тимошенко зможе реалізувати реформи, задекларовані у її програмі «Новий курс». На продовження інша моя співрозмовниця Марія Терлюк заявила: «Мужчини не вміють керувати, то нехай нарешті жінка візьметься за цю справу. Скільки було чоловіків президентів і що доброго вони зробили для країни?»

Аргументів політично активні землячки мали ще багато, але на сцену вже вийшли учасники Молодіжного туру й усі зосередили свою увагу на них.

«Війна, економічна криза поселили зневіру в серцях українців,

нам, як ніколи, не вистачає тепла, але ми маємо шанс усе змінити». Так розпочав свій виступ голова «Батьківщини Молодої» Сергій Митрофанський. Він стверджує, що легковажні і необдумані рішення виборців уже спричинили фатальні наслідки для нашої держави. Адаже через те, що хтось не прийшов на дільницю, хтось поставив відмітку навпроти не того прізвища, владу отримав двічі засуджений зек, який і приніс в Україну війну. Коли ж вигнали Януковича, знову ж не обрали того, хто з ним завжди боровся і кого він кинув за ґрати.

«Ми вибороли можливість зараз все змінити. Головне правильно скористатися своїм вибором, щоб отримати Нову Конституцію та Новий економічний курс», — наголосив очільник молодіжного крила «Батьківщини».

Сергій Митрофанський каже, що йому боляче чути від батьків фразу: «Хоч би ви ще пожили нормально, бо ми вже не встигнемо». Адаже те ж саме їм колись казала його бабуся. Він переконаний, що всі українці ще зможуть застати кращі часи, якщо не проґавлять і цей шанс: «Головне, щоб потім не кивали один на одного й не ка-

Фото прес-служби ВО «Батьківщина».

Жінка, яка здатна змінити країну.

«Жоден інший кандидат у Президенти не має ні такої програми, ні такої команди.»

зали: «Ех, якби ми тоді...» Підсумовуючи, політик зазначив: «Зараз у нас є можливість своїми руками написати в історії рядки: «Після обрання президентом у 2019 році сильної і мужньої жінки в Україні нарешті настав довгоочікуваний розквіт».

Далі зі сцени лунала музика. Свою творчість волинянам подарувала Анастасія Приходько. Вона також закликала українців не ду-

мати про багатші хліби за межами України: «Я доєдналася до команди «Батьківщини», бо також в опозиції до влади, бо хочу змінювати цю державу і роблю для того все можливе. За кордоном ми нікому не потрібні, тут наша країна, ми повинні за неї боротися». До речі, співачка не один день провела на фронті, підтримуючи українських захисників.

Тема війни стала однією з ключових під час зустрічі. «Ми всі хочемо миру і перемоги, але чи можливо її здобути, якщо на цьому кровопролитті роблять бізнес?! Така війна ніколи не закінчиться, бо вигідна чинній владі», — заявив народний депутат України Іван Крулько. Саме тому, за його

словами, Юлія Тимошенко вимагає імпичменту, адже замість того, щоб дати солдатам зарплати по тисячі гривень на день, застрахувати їхнє життя, як було обіцяно, влада купує запчастини в Росії і втричі дорожче продає Збройним силам України. Політик висловив упевненість, що після виборів Президента будуть покарані ті, хто наживається на біді людей. Крім того, корупцію у військовій сфері він назвав однією з причин скасування положення Кримінального кодексу про незаконне збагачення і запевнив, що майбутній президент Юлія Тимошенко його відновить.

Хвилю оплесків викликало повідомлення Івана Крулька про те, що Юлія Володимирівна успішно оскаржила у суді рішення про підвищення ціни на газ. Депутат пообіцяв, що після виборів не лише буде скасовано високі тарифи, а й повернуто людям суми, які вони переплатили.

Народний депутат переконує, що «Новий курс», який розробила Юлія Тимошенко, — це кроковий план, що введе Україну з кризи, стимулюватиме розвиток вітчизняного бізнесу, створення нових робочих місць та збільшення оплати праці українців.

Підсумовуючи, Іван Крулько зазначив: «Жоден інший кандидат у Президенти не має ні такої програми, ні такої команди і не бреться так за справедливість як це робить лідер «Батьківщини»... Досить експериментувати над нашою країною, ми знаємо, хто має стати нашим Президентом: Юлія Тимошенко — це інтелектуальна людина, яка має «хребет», яка здатна проводити переговори на найвищому рівні, домагатися чесних, потрібних для країни рішень». ■

Пульс дня

ПОТОПЕЛЬНИКА ШУКАЛИ БІЛЬШЕ МІСЯЦЯ

Минулої середи у річці Стир випадковий перехожий помітив тіло людини, яке несла течія до моста на вулиці Ковельській в обласному центрі, і зателефонував правоохоронцям

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Працівники групи водолазно-рятувальних робіт загону спецпризначення, як повідомляє прес-центр управління ДСНС України у Волинській області, прибувши за викликом, витягнули з води потопельника — 80-річного пенсіонера. Наша газета свого часу інформувала про трагедію на воді у Луцьку: 31 січня в районі центрального пляжу потонув чоловік, який був моржем з багаторічним досвідом. У пошуку тіла загиблого співробітники ДСНС пройшли дно річки від центрального пляжу в парку імені Лесі Українки до моста в районі вулиці Ковельської. Вони обстежували також на моторному човні акваторію від місця зникнення людини до міста Рожища за течією річки. Більш як через місяць рідні змогли похоронити чоловіка. ■

ДЕПУТАТАМ ДЯКУЮТЬ І КУЛЬТПРАЦІВНИКИ, І ЇХНІ ВИХОВАНЦІ

7 березня на 37-й позачерговій сесії Луцької районної ради народні обранці підтримали передачу Будинку культури зі спільної власності територіальних громад району у комунальну власність Луцької міської ради

Лариса ЗАНЮК

— Бюджет району становить близько 10 млн грн, тому утримання Будинку культури і спортивної школи неможливе. Щоб зберегти заклади, дати можливість працювати і навчати дітей, потрібно передати їх на баланс міста. Міська рада зобов'язується прийняти РБК зі штатом працівників та майном. Упродовж двох тижнів ми плідно працювали над цим питанням. Голови ОТГ теж засвідчили, що не зможуть фінансувати Будинки культури. Тому єдиним виходом залишається

підтримати передачу, — нагадав суть питання голова райдержадміністрації Тарас Яковлев.

Рішення про це було підтримане всіма присутніми депутатами. Працівники установи на чолі із заслуженою артисткою України Аллою Опейдою висловили дружнє: «Дякуємо!».

Народні обранці проголосували і про передачу районної бібліотеки у комунальну власність міської ради, а майна дитячо-юнацької спортивної школи району — на баланс Заборолівської сільської ради. ■

ХТО Ж ПІДПАЛИВ АВТІВКИ?

У ніч із 10 на 11 березня у Луцьку, на вулиці Мазепи, 2 згоріли «Рено» та «Шкода»

Марина ЛУГОВА

За інформацією прес-центру управління Державної служби з надзвичайних ситуацій у Волинській області, повідомлення про пожежу надійшло о 2.35. На місці події виїжджали два автомобілі Луцької ДПРЧ № 1. Вогонь було ліквідовано о 2.50. Але він встиг добряче похазяйнувати — іномаркам відповідно 2008 і 2009 років випуску завдано значних пошкоджень. Полум'я зачепило й автомобіль «Міцубісі», який стояв неподалік. Ймовірна причина загорання — підпал.

Як стало відомо, згоріли авто подружжя лучан — адвоката Яни Чуріної та її чоловіка Ігоря Кінаха. Потерпіла на своїй сторінці у «Фейсбуці» написала: «Я офіційно звертаюся до всіх, хто причетний до підпалу: «друзі», «кримінальні елементи», які погрожували моїй родині, знайте, за все рано чи пізно настає відповідальність...»

За повідомленням сектору комунікації поліції Волині, на місці працювала слідчо-оперативна група. Вилучено пожежне сміття, яке направлять на експертизу. За цим фактом триває перевірка. Відомості буде внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 2 ст. 194. ■

■ **Редакційний щоденник**

ЧОМУ З'ЯВИВСЯ «ТОМОС» ВІД СТАЛІНА?

Чим переймався і з чого дивувався останнім часом заступник головного редактора «Газети Волинь» Василь УЛІЦЬКИЙ

...ФЕНОМЕНОМ ЗЕЛЕНЬСЬКОГО

Політехнологи лідера «95 кварталу» (як, втім, і будь-якого політика) кажуть: говорять про нього що хочете, обзивайте як хочете, але говорять. І таки скажу.

На мою думку, голосувати за Володимира Зеленського на президентських виборах — це те ж саме, що голосувати за Міккі Мауса, Котигорошка чи Голобородька. Тобто, за уявну особу. Яку кожен наділив тими чеснотами, які сам і вигадав. Бо самого Зеленського ми абсолютно не знаємо. Адаже навіть більшість жартів, які він виголошує, написані кимось, а не ним. Я поняття не маю, що ЗЕ насправді думає (якщо взагалі розмірковує про такі речі) про децентралізацію, Дорожній фонд, «нову школу», ціни на газ, Керченську протоку, декомунізацію, дерусифікацію, продаж землі і таке інше. І, зрештою, чи не плутає він прізвище міністра оборони та начальника Генерального штабу.

Тобто, я не знаю його як політика, а він і не поспішає говорити щось конкретне. Тому буду казати про своє «третє око» — те, що відчуваю, коли чую прізвище кандидата у Президенти Володимира Зеленського.

А відчуваю, що він не розуміє українців. І навіть не любить. Коли «95 квартал» та їхній шеф жартують над нашими заробітчанами, над мовою, Томосом, Майданом, то у мене нема враження, що українці сміються над собою, а є неприємне відчуття, що над нами насміхаються. Зеленський видається мені малоросом, який ледь приховує своє роздратування нашою мовою і всіма цими майданами, які закрили йому дорогу до російських грошей. Це молодий прилакований Янукович.

Ще й нині для багатьох українців Йосиф Віссаріонович — святий.

Зараз телевізійна група редакції нашої газети готується до зйомок фільму про видатного борця за волю України, художника УПА, земляка-волинянина Ніла Хасевича. А для таких, як Зеленський, Хасевич — «какойта бандеровець». Усього-на-всього... Ви можете уявити, щоб людина з такими знаннями і життєвими установками («а какая разница?») зубами вигризала той таки Томос чи безвіз? Я — ні. А те, чим не дорожиш, легко торгувати. З Путіним.

Словом, сумно. Але головне не це. Аж три абзаци — навіть забагато для Зеленського. Бо ж вибираємо насправді не його. А вибираємо Коломойського, який за ним стоїть, — на мою думку, одного з найталановитіших провідників планети. І, відповідно, одного з найбагатших. І тут уже кількома абзацами не обійтись...

...ЩО, НЕ ВИХОДЯЧИ З ДОМУ, МОЖНА ПОТРАПИТИ В ЄВРОПУ

Одна з німецьких компанії перевірила, яку середню кімнатну температуру підтримують взимку жителі різних європейських країн, якщо, звісно, мають можливість її регулювати. виявилось, що найбільш теплолюбивими є румуни, які «кочегарять» до 20,2 градуса тепла. В Угорщині середня температура становила +19,4 °С, у Чехії — +18,5 °С, у Польщі та Австрії — +17,8 °С, у Німеччині — +17,1 °С, у Франції — +16,8 °С, у Нідерландах — +16 °С, а у Великобританії — +15,2 °С.

Дехто на основі цих цифр зробив висновок, що чим багатіша країна, тим холодні-

ше в її квартирах. Чи навпаки: вони тому такі багаті, що вміють економити. Хоч, як на мене, причина може бути в іншому: чим холодніше в країні надворі, тим більше її жителям хочеться, щоб тепло було вдома.

Словом, вирішив я порівняти власний досвід з європейським. Багатоповерхівка, в якій живе моя сім'я, утеплена, з пластиковими вікнами. Кожне помешкання має теплолічильник. У квартирі на опалювальних батареях стоять регулятори. Тобто, я можу сам регулювати кількість спожитого тепла, а отже і грошей на нього витрачених. Отож: якщо добре постаратись і «поприкручувати» батареї, то на оплаті за опалення можна зекономити половину суми і більше. Для цього на ніч відключаю усі батареї, а вдень працюють окремі на ту потужність, якої вимагає погода. Крім цього, на зборах жителів будинку ми вирішили відключити батареї, що опалюють місця загального користування, щоб зекономити і на цьому.

Яка температура у квартирі? Плюс 16 — 17 градусів (уночі ще менше). У дитячій — +18. Тобто, якщо брати температурний режим, то я живу приблизно, як е-е-е... француз! Бути «румунном» чи угорцем занадто дорого. Водночас жити при британській температурі — теж не діло, хіба що докупити ще купу пледів, щоб сидіти закутаним, як в кіно про їхніх докторів ватсонів.

У будь-якому випадку за теперішніх цін опалювати так, як колись, коли взимку могла бути постійно відкрита кватирка, уже не вийде. Залишається втішатись, що можна зеконо-

Церква завжди була частиною державної машини Росії, навіть в атеїстичний радянський період.

мити. І вірити фізіологам, які дослідили: температура вище 21 градуса — це температура дискомфорту, а вище 24—х взагалі погана — зростає ризик серцевих нападів.

...ЯК ПРОЯВИЛИ «НЕУСТУПЧИВОСТЬ» ЦЕРКВИ, ЯКІ БУЛИ «НА УДАЛЕНИИ ОТ СОВЕТСКИХ ТАНКОВ»

До церковного питання зараз підвищений інтерес, особливо до історії. У зв'язку з цим хочу згадати про легендарну зустріч російського диктатора Йосифа Сталіна з трьома митрополитами Російської православної церкви — місцезблистителем престолу митрополитом Московським та Коломенським Сергієм, митрополитом Ленінградським Алексієм та митрополитом Київським та Галицьким Миколаєм. Розмова відбулась в ніч на 4 вересня 1943 року. Її результат був вражаючим — держава несподівано відкрила перед церквою якщо не всі, то багато дверей. Сталін не просто дозволив, а наполіг на «більшовицьких темпах» скликання Архієрейського собору, щоб обрати патріарха, без якого Російська православна церква (РПЦ) жила останні 18 років (*Собор відбувся уже через 4 дні, на ньому предстоятелем обрали митрополита Московського та Коломенського Сергія. — Авт.*)

У ході цієї нічної двогодинної зустрічі Сталін також дозволив РПЦ відкривати духовні навчальні заклади та курси, видавати свій журнал, створювати свічні заводи при єпархіях, пообіцяв звільнити з тюрми та таборів священників (попросив список), дозволив відкрити нові храми. І це ще не все: Сталін особисто запропонував фінансувати управління патріархії за державні кошти, надав для вищого церковного керівництва автомобілі та 3-поверховий особняк, запропонував харчі за «державними цінами». Крім цього, Йосиф Віссаріонович дав добро, щоб відтепер патріарх носив титул не «патріарха Московського та всієї Росії», як раніше, а «патріарха Московського і всієї Русі». І нарешті повідомив митрополитам, що створює спеціальну Раду у справах Російської православної церкви.

Як пояснити таку небачену щедрість з боку російського радянського диктатора? Звісно, що не раптовим просвітлінням чи повагою до почуттів віруючих (адже достатньо згадати, з якою жорстокістю вже через три роки була розгромлена та включена у склад РПЦ Українська греко-католицька церква). Відповідь на це запитання стане зрозумілою, якщо зважити на те, хто ще брав участь у цій зустрічі. А був там міністр... закордонних (!) справ В'ячеслав Молотов.

До цього ми обов'язково повернемося, але спочатку згадаємо ще одного, шостого, учасника цієї наради в кабінеті Сталіна — такого собі Георгія Карпова, випускника духовної семінарії та колишнього НКВДиста, людину вкрай жорстоку, яка особисто закатувала багатьох невинних. Саме цей Карпов і очолив створення Ради у справах Російської православної церкви і саме він залишив офіційний документ — записку — про цю зустріч. Так от, зі слів Карпова, напередодні розмови з митрополитами він зустрічався зі Сталіним, який, зокрема, цікавився: «1) какие связи Русская православная церковь имеет с заграницей; 2) кто являются патриархами Вселенским, Иерусалимским и другими; 3) что я знаю о руководстве православных церквей Болгарии, Югославии, Румынии»...

А тепер перенесемося на 5 років вперед, у 1948. Саме тоді у Москві відбулася Всецерковна нарада. Хоч спочатку радянськими партійними органами готувався Собор. Його мета не приховувалась, у радянських документах вона звучить так: «Для решения вопроса о присвоении Московской Патриархии титула Вселенской!» Не більше — не менше. Тепер, гадаю, зрозуміло, чому Сталін покликав у 1943—му до митрополитів саме міністра закордонних справ і чому цікавився іншими патріархатами. Через церкву Москва планувала впливати на політику численних православних країн. А для цього треба було закріпити першість Московського патріархату.

Але не склалося. Проти «вселенськості» Кремля виступив Константинопольський патріархат та інші грецькі церкви. Дуже влучно про це сказав російський богослов Андрій Кураєв. За його словами, «неуступчивість» проявили ієрархи тих держав, які були «на удалении от советских танков». Цією короткою фразою він фактично описав імперські методи: спочатку ідуть танки, а за ними — «руській мір». Додам: або навпаки.

...Як видно, церква завжди була частиною державної машини Росії, навіть в атеїстичний радянський період. Але хіба щось змінилося від часів Сталіна? ■

Варто знати!

Жіноча енергетика. Чи має вона значення в торгівлі?

У магазинах найпоширенішої вітчизняної мережі «АТБ» працюють переважно жінки. Керівництво компанії не виключає, що саме в цьому й полягає секрет їхнього успіху...

Антон ГУДИМА

Традиційно будь-які суперечки щодо жіночого та чоловічого підходів до справи на початку весни мають певні перекося. Люди цими першими теплими днями воліють говорити про винятково позитивні характеристики щодо жіноцтва. Утім, є й ті експерти та компанії, які незалежно від сезону відзначають роль прекрасної статі в загальному розвитку як цілої економіки, так і окремих галузей. Візьмемо як приклад торгівлю, зокрема знайому багатьом волинянам мережу «АТБ», де понад 65% колективу становлять саме жінки.

«В українській традиції жінку завжди вважали берегинею. Вона створювала тепло і затишок в оселі, дарувала турботу та любов кожному члену родини. Водночас ефективно керувала домашнім господарством, формувала та наповнювала сімейний бюджет. Традиційна жіноча енергетика нині знаходить своє відображення і в діяльності компанії «АТБ-маркет». Добррозичливість і відкритість в обслуговуванні кожного покупця, щоденна турбота про якість та безпеку продукції, створення комфортних умов для здійснення покупок — усе це дає право називати магазини нашої торгової мережі домашніми», — зазначає Наталія Шаповалова, заступник генерального директора ТОВ «АТБ-маркет».

За її словами, нині в компанії працюють понад 50 тисяч співробітників. Це дійсно вагомий показник, який можна порівняти, наприклад, із населенням великого районного центру. З кожним працівником проводиться робота, що передбачає навчання, розвиток, професійне зростання. І якщо за підсумками всіх цих процесів людина покаже позитивні результати, то вона може досягти будь-яких кар'єрних успіхів. Приміром, прийти в магазин звичайним касиром, а згодом стати топ-менеджером на регіональному або навіть національному рівні. В «АТБ» таких історій успіху безліч. Причому більшу частину з них можуть розповісти саме жінки: вчорашні студентки, які очолили величезні колективи; матері, що вирішили підзаробити після декрету, а потім, посту-

Безліч нововведень мережі «АТБ» придумані жінками для жінок.

«У компанії для жінок, які мають прагнення розвиватися і вести за собою команду, відкриті найширші можливості.»

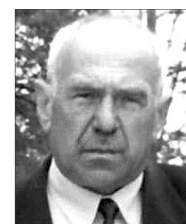
пово зростаючи разом із компанією, стали керівниками регіонального масштабу. У компанії для жінок, які мають прагнення розвиватися і вести за собою команду, відкриті найширші можливості. Це плюс для співробітників, але в той же час і для самого «АТБ». «Жіноча енергетика нашої мережі є своєрідним імпульсом і драйвером розвитку. У постійному пошуку нетривіальних рішень команда компанії впровадила безліч інновацій: принципи викладки, власні торговельні марки, POS-термінали і багато іншого. Наші співробітниці креативні. Проте цей креатив полягає не в тому, щоб потішити себе або зробити «вау», а в тому, щоб придумати щось зручне для покупця. Створювати за принципом «як для себе» — це секрет безлічі наших нововведень, придуманих жінками для жінок», — ділиться Наталія Шаповалова.

І тут не можна не зауважити, що такий підхід працює. Інакше як пояснити, що у висококонкурентному середовищі, коли кожна людина поблизу свого будинку має десятки магазинів для здійснення покупок, значна частина українців обирає саме «АТБ». Це не голослива заява. Експертами підраховано: понад 3,5 мільйона (!) на-

ших співвітчизників щодня роблять покупки в магазинах цієї мережі. Звичайно, у поданій статистиці значення має і масштаб. Як не крути, а це найбільша торговельна компанія в країні. Вона представлена 1002 маркетами в 256 населених пунктах у 22 областях України. Однак навіть з урахуванням таких показників виходить, що кожному торговельному пункту «АТБ» в середньому за день відвідують кілька тисяч покупців. Усі вони голосують власними гаманцями не тільки за високу якість продукції, не тільки за товари власних торговельних марок (які можна знайти лише в «АТБ»), а й за атмосферу та обслуговування. Жіноча енергетика працює і рухає мережу вперед. У тому числі на Волині, де наразі функціонують майже з десятком магазинів компанії.

Сильний аргумент слабкої статі в тому, що можна створити і розвинути компанію, яка буде користуватися не агресивною політикою щодо конкурентів, не хитромудрими махінаціями для виживання на ринку, а просто турботою та любов'ю. І вона буде успішною. А якщо не вірите, то ви просто не були в магазинах «АТБ». Обов'язково зайдіть і зверніть увагу, наскільки все продумано для зручності кожної людини. З якою увагою тут ставляться до всіх покупців. Як дбають про відвідувачів. Ви будете вражені. Проте це здивування не може пересилити головне питання: «Жіноча енергетика — чи має вона значення в торгівлі?». І в мережі «АТБ» ви знайдете чітку відповідь на нього... ■

Вітаємо!

Сьогодні святкує 70-річний ювілей хороший чоловік, турботливий тато, люблячий дідусь та прадідусь, житель села Лаврів Луцького району

**Федір Макарович
СОРОКА.**

Хороших є людей багато, та хоч планету обійди, таких, як прадідусь, дідусь, чоловік, наш тато, такого точно не знайти. Бажаємо сто років прожити, здоров'я доброго на сотню літ і ще правнуків одружити.

*Хай ваша нива, щедра й золота,
Добром, спокоем, щастям процвітає.
Любові, миру, радості, добра
Від щирої душі ми вам бажаєм.
Нехай Господь дарує вам життя,
А в ньому все, що можна побажати.
А що не вміститься у цих простих словах,
В молитвах у Господа будемо благодати.*

**З великою
любов'ю та повагою
дружина, діти, внуки,
правнуки.**

11 березня 70-річний ювілей відзначила наша хороша подруга, жителька села Шепель Луцького району

**Людмила Пилипівна
ФЕДИНА-ТИМЧАК.**

Дорога імениннице, зичимо здоров'я міцного, довгих років життя, добробуту, достатку, миру, злагоди в сім'ї і родині. Хай Мати Божа охороняє, Господь щастя посилає.

*Бажаємо усього, що можна побажати,
Щоб горя ніколи не зазнати,
Щоб доля лиш щастя дарувала,
Зозуля весною сто літ накувала.*

**З повагою
подруги Олена Клямар,
Ніна Олексюк, Лідія Романюк,
Ганна Войтович,
випускниця 1968 року
Рожищенського
зооветтехнікуму.**

РЕКЛАМА

www.intavit.lutsk.ua

У вас ВИСОКИЙ

ТИСК?
Вам допоможе
П'ЯВКА

м. Луцьк, просп. Молоді, 4.
Довідки та попередній запис за телефонами:
25-04-62, 050-76-74-007 (з 9.00 до 18.00).

БЕТОН / РОЗЧИН / ДОСТАВКА / БЕТОНОНАСОС 28М
ЕЛЕКТРОННА ВАГА 80Т

ЯКІСТЬ МАЄ СВОЮ ЦІНУ
ПІСОК, ЩЕБІНЬ

INTER-BETON

м.Луцьк, вул.Наливайка, 90
Тел.: (0332) 20-30-35
(066) 177-79-63, (067) 361-83-93

**ПІДПРИЄМСТВО РЕАЛІЗУЄ ТЕХНІКУ,
ЯКА БУЛА У ВИКОРИСТАННІ І Є В ІДЕАЛЬНОМУ РОБОЧОМУ СТАНІ:**

«Марал-125» з кукурудзяною жаткою і підбирачем — 2 шт., проведений капремонт 2012 р. на Хмельницькому комбайновому заводі; комбайни «Дон Лан» 1500Б — 2 шт., 2006 р. в., 2595 мотогодин, з ріпаковими столами, підбирачами, візками з жаткою; зерновий комбайн «Славутич» КЗС-9-1 — 2 шт., 2015 р. в., 650 мотогодин, з підбирачами, візками з жаткою; сівалки зернові +С 3-5,4 — 2004 р., 2005 р. — 2 шт.; дисколуги — 2 шт.

Тел. 0673328261.

Сіль землі

МАТИ-ГЕРОІНЯ ГАННА СМОЛЮК ДОПОМОГЛА З'ЯВИТИСЯ НА СВІТ І... СВОЄМУ ЗЯТЕВІ

А ще у Малій Яблунці її називають «медичка з поетичною душею». Півстоліття тому вона потрапила в це невеличке мальовниче село Маневицького району і до виходу на пенсію сумлінно піклувалась про здоров'я його мешканців

Сергій ГУСЕНКО

Ганна Якимівна народилась на хуторі Черниш, що на Камінь-Каширщині, у повоєнний 1946 рік. Пам'ятає великий сад та чимало землі — її дід був доволі заможним.

— З хутора нас виселяли примусово, — пригадує жінка. — Я ще в школу не ходила, як прийшли якісь невідомі люди, залізли на хату і здерли дах. Тож змушені були податись до села.

У школі Ганна писала гарні твори, вірші, друкувалась у районній, обласній газеті, республіканському «Молодому лєнінці». Директор закладу радив їй вступати до вишу, де б могла розкрити здібності, але не було коштів (у родині десятеро дітей), і дівчина вступила до Камінь-Каширського медичного училища. А от віршувати не перестала.

— Оскільки після випуску я мала вільний диплом, довелося самотужки шукати місце роботи, — розповідає Ганна Якимівна. — Вибір випав на Маневичі, де проживали наші родичі. Вони поговорили з тодішнім головним лікарем Михайлом Зільбертом, який запропонував Малу Яблуньку. А коли приїхала влаштовуватись на роботу, то Михайло Донович одразу попередив:

Раніше Ганна Якимівна любила вишивати, а тепер розгадує кросворди.

«Щоб я тебе на танцях у Маневичах не бачив!».

Багато хто відмовляв дівчину від цього маленького села, але вона сама хотіла по-

трапити в таку глухомань, бо в душі була романтиком.

Медпункт у селі спочатку був у будинку санітарки, там же спершу проживала

ФОТО СЕРГІЯ ГУСЕНКА.

«Мало яку ніч лікарка могла спокійно спати. Тільки засне, як у вікно стукають, тож потрібно бігти на допомогу.»

і молода медичка. З часом, коли директором місцевого радгоспу «Маневицький» став Дмитро Фальковський, у селі збудували ферму і виділили дві кімнати з окремим входом під «червоний куточок». Галина Якимівна, вже депутат сільської ради, на одній із сесій попросила у Дмитра Лукича віддати їх для медпункту, і він погодився.

Мало яку ніч лікарка могла спокійно спати. Тільки засне, як у вікно стукають, тож потрібно бігти на допомогу. Та найгірше, що часто не було чим і як доправити хворих чи вагітних до лікарні, адже дороги то замітало снігом, то в непрохідній грязюці.

— Доводилося і пологи приймати, — продовжує жінка. — Навіть своєму зятеві Олександрові допомогла з'явитися на світ. Пригадує, викликала «швидку допомогу», а вона все не приїжджала. Нині в селі і жителів значно

поменшало, дітки рідко народжуються.

З майбутнім чоловіком Яковом медичка познайомилась, коли він прийшов з армії. Після недовгих стрічань одружилися. Виростили п'ятеро доньок. Звання «Мати-героїня» Ганні Якимівні дали ще за Союзу, а вже саму нагороду — в незалежній Україні.

— Тяжко тоді було доглядати дітей, — пригадує жінка, — бо вже через два місяці після пологів мусили виходити на роботу. Чоловік теж був на роботі, діти весь час були самі. Якось приходжу додому, стоїть маленька донька на дивані, а біля неї увімкнена праска...

Найстрашніше для медички, коли хворіють рідні, а допомогти не вдається. Тоді опускаються руки. Від раку горла спершу померла її мати, пізніше — чоловік. Свої переживання викладала у віршах.

— Після виходу на пенсію ще тривалий час сільчани зверталися по медичну допомогу. Нікому не відмовляю і досі. А люди в селі добрі, якщо потрібно, вмиль зберуться й допоможуть, — зізнається пенсіонерка.

Нині медичка проживає з незаміжною донькою Юлею. Інші дівчата подарували чотирьох онуків. Частенько навідується на гостину.

Вільний від домашніх клопотів час Ганна Якимівна витрачає на читання — улюблене з дитинства заняття. Зазначає, що тепер книжок видають дуже багато, але варті уваги трапляються рідко. Раніше любила вишивати, а тепер розгадує кросворди, за цим заняттям і застав її вдома. ■

У номер!

ШКОЛЯР ВХОПИВ РЯТІВНИЙ КРУГ І ДОПОМІГ СПАСТИ РИБАЛКУ

Подяки від керівництва санаторію «Лісова пісня» і грошову премію вручили Сергієві Нехіну та Олександрові Тахасу, які врятували потопаючого

Мирослава СЛИВА

В останній день зими на озері Пісочному була б трагедія. Як інформує інтернет-сайт «Район. Шацьк», житель села Гаївка рибалив на кризі за 100 м від берега, але крихкий лід не витримав, і чоловік провалився. Йому на допомогу з тросом кинувся Сергій Нехін, але, витягуючи з ополонки людину, провалився під лід сам. Свідки трагедії просто споглядали на березі і чекали рятувальників. Лише один юнак

— Олександр Тахас, учень Мельниківської школи — вхопив рятувальний круг і, ризикуючи життям, підбіг до Сергія Сергійовича й допоміг вилізти з води. У цей момент прибули рятувальники і визволили знесиленого рибалку зі смертельної пастки. Відчайдушів відзначили за допомогу, небайдужість, мужність і вміння правильно діяти в надзвичайній ситуації. ■

ФОТО THEWORDNEWS.NET.

РЕКЛАМА

ОПАЛЕННЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ КАНАЛІЗАЦІЯ
ПРОДАЖ • МОНТАЖ • ДОСТАВКА

ТЕПЛО-ПОРТ

м. Луцьк, вул. Шевченка, 22 teplo-port@ukr.net
(050) 888-47-16 (098) 888-47-55

ЛИСТИ ПОЛІКАРБОНАТНІ
СОТОВІ • ХВИЛЯСТІ • МОНОЛІТНІ

ПРОДАЄМО полікарбонат і комплектуючі
Організуємо доставку по області
ВИГотовляємо і встановлюємо навіси, козирки, теплиці та ін.

Тел.: 0506107079, 0962599493.
м. Луцьк, вул. Дубнівська, 60.
сайт: polycarb.lt.ua

ГУРТІВНЯ АГРОТЕХНІКИ

НОВІ МІНІ-ТРАКТОРИ
«Сінтай», «Джинма», «Фотон», «Донгфенг», ДТЗ (виробництва Японії, Китаю, Кореї)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА
МОТОБЛОКИ «Зірка»
«Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

12-80 К.С.
Гарантія запасні частини, навісне обладнання, доставка.

5-15 К.С.
Доступні ціни Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ З МОЖЛИВІСТЮ ВІДШОДУВАННЯ ВІДСОТКІВ

м. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (р-н цукрового заводу), маршрутки №4 та 9а
Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66
www.agrotehnika.info

Спорт

Дмитро Підручний неможливе зробив можливим!

27-річний уродженець села Острів Тернопільської області цієї неділі виграв гонку переслідування на Чемпіонаті світу з біатлону в шведському Естерсунді

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Днем раніше, у суботу, Дмитро одержав дуже прикру «дерев'яну медаль» у спринті, відставши від «бронзового» призера, француза Кантена Фійона Майї на якихось 0,3 секунди. А від «срібного» росіянина Олександра Логінова — на 3,1 секунди.

Водночас було очевидно: 27-літній українець перебуває у прекрасній формі. Тож сміливі медальні надії на гонку переслідування у нас таки були. Звісно, про «золото» ніхто навіть не заикався. А вже спринт феноменальний норвежець Йоганнес Бьо — навіть маючи один промах — виграв із понад 13-секундним відривом від найближчого переслідувача.

Та вже після першої «лежки» оптимізму в українських уболівальників суттєво поменшало — Дмитро двічі схибив і пішов на два штрафних кола...

Проте другу «лежку» і першу «стійку» Підручний стріляє «на нуль» і повертається в боротьбу за медалі.

Уперше українець (українкам такі вершини підкорювалися вже не раз) стає чемпіоном світу з біатлону!!!

Років за 30-40 внуки із захватом слухатимуть розповідь свого діда Дмитра Підручного про те, як він 2019-го в Естерсунді на останньому вогневому рубежі гонки переслідування відібрав «золото» в олімпійського чемпіона і п'ятиразового чемпіона світу Йоганнеса Бьо.

biathlon.com.ua
Andrei Ivanov

ганнес... — Чверть хвилини: 15 секунд! Це доволі багато, але попереду ще коло в 2,5 км, а позаду справжня швидкісна норвезька «машина»!

Проте Дмитро розумів: імовірно, це найважливіше коло в його житті. І він мусить або померти на трасі, або не віддати «золото» переслідувачу!

Як ми тискали кулаки! Скільки тисяч разів у ці хвилини від Волині й до Маріуполя, і від Слобожанщини

аж до Закарпаття були прочитані «Отче наш» та «Вірую»! І наш козак це зробив, випередивши Йоганнесу Бьо на фініші на 8,3 секунди!

До речі, Кантен Фійон Майї знову став таким собі «бронзовим» везучим, випередивши в боротьбі за третє місце Тар'єя Бьо на 0,4 секунди.

Уперше українець (українкам такі вершини підкорювалися вже не раз) стає чемпіоном світу з біатлону!!!

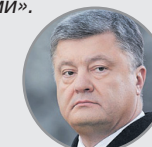
КОМЕНТАРІ ПІСЛЯ ГОНКИ:

Дмитро ПІДРУЧНИЙ, чемпіон світу з біатлону 2019 року:

«Я не можу повірити, що виграв золоту медаль. Тим більше, як я зміг перемагти таку людину, як Йоганнес. Останнє коло було божевільним. Я виклався максимально, розуміючи, хто саме біжить позаду мене. Робота всієї команди допомогла мені вийти на пік форми до Чемпіонату світу...»

«Я багато хворів під час сезону, але впорався з усіма проблемами».

Петро ПОРОШЕНКО, Президент України:
«Історична перемога! Тернопольянин Дмитро»

Підручний завоював першу в історії незалежної України медаль на 53-му Чемпіонаті світу з біатлону, який триває у шведському Естерсунді. Вся Україна вболівала за тебе, Дмитре. Пишаємось тобою! Вперед до нових вершин!».

Йоганнес Тінгнес БЬО, «срібний» призер персьоту:

«Мої помилки — це ганьба. Приїхати на останній рубіж, щоб віддати «золото» Україні... Сьогодні я не заслужив торта. Поїду додому їсти вівсянку з молоком. Я був повною дупою... Коли ти бачиш, як складалася гонка, розумієш, що «срібло» — це велике розчарування».

Кожну луцьку гривню вручну підписували і завіряли печаткою

12 березня 1919-го в нашому місті запровадили місцеві гроші — гривні, які мали бути в обігу до 1 травня 1920 року

Андрій БОРКОВСЬКИЙ

Перша світова війна та революція розбалансували фінансову систему Російської імперії. Коли почалися визвольні змагання, поширилося нове явище — місцеві гроші. Їх випускали губернська, повітова та міська влада. Навіть окремі військові частини мали власні купюри.

Мало свої гроші й наше місто. 12 березня 1919-го тут запровадили луцькі гривні. Купюри випустили номіналом 2, 6, 10, 20 гривень. На лицьовій стороні зображено герб міста 1911–1919 років. Під ним — В'їзна вежа Луцького замку та напис «Фальшування карається законом». По боках — номінал.

На зворотному боці — печатка міста, підписи товариша міського голови (так тоді називали заступника), члена управи та гласного думи (тобто депутата) і номер купюри. Печатку, підписи та номери ставили вручну.

Невідомо, яким тиражем випустили луцькі гривні. У колекції Волинського краєзнавчого музею є купюра вартістю 6 гривень за номером 12960. А ще ж були інші номінали. Можна уявити, скільки часу витратили чиновники, щоб підписати кожну купюру.

Головний хранитель фондів Волинського краєзнавчого музею Наталія Пушкар дослідила, що підписи на луцьких гривнях ставили заступники міського голови Абрам Варковицький та Г. І. Дерев'яно, члени управи М. М. Інберг та Ш. З. Фінкельштейн, гласні думи М. І. Димент та І. Ш. Житин.

Гривні мали бути в обігу до 1 січня 1920-го. «Згідно постанови Мійської думи від 11 Березня 1919 р. останній строк дійсності знака 1 січня 1920 року», — зазначено на купюрах. Увесь 1919-й ними користувалися нарівні з грішми Центральної ради та гетьмана Скоропадського. ■

Такими грішми розраховувалися в Луцьку в 1919 році.

Газета Волинь
www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Приймальня 72-38-94	
Заступник головного редактора	
Уліцький Василь Михайлович	72-39-89
Світлюк Галина Йосипівна	72-20-07
Рузак Петро Макарович	72-38-94
Ришар Микола Анатолійович	72-38-94
Наумук Сергій Васильович	72-51-02
Відповідальний секретар	
Трофимчук Тамара Сергіївна	72-51-02
Заступники відповідального секретаря	
Харчук Олена Андріївна	72-06-66
Місюк Олена Миколаївна	72-06-66
Головний художній редактор	
Міщук Олександр Ярославович	72-06-66
Головний бухгалтер	
Вдовиченко Тамара Федорівна	72-71-07

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ	
Місцевого самоврядування і сільського життя	
Гарбарчук Костянтин Володимирович	72-51-02
Інформації	
Козюпа Мирослава Павлівна	72-61-21
Соціального захисту	
Сомова Євгенія Володимирівна	72-38-94
Економіки	
Лісова Алла Степанівна	(244) 3-11-78
Освіти і культури	
Занюк Лариса Віталіївна	72-38-94
Реклами і маркетингу	
Борох Сергій Іванович	77-07-70

Листів із зв'язків із читачами	
Снічук Христина Миколаївна	72-38-94
Приватних оголошень	
Тимошук Руслана Борисівна	72-39-32
Спеціальні кореспонденти	
Власюк Людмила Миколаївна	72-38-94
Криштоф Олег Степанович	72-51-02
Фотокореспонденти	
Філюк Олександр Миколайович	72-06-66
Дурманенко Олександр Олександрович	72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 2600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 61136

Реєстраційний номер
ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 т.ел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

**Тираж 28800.
Замовлення № 331.**